

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 212
din 19.03. 2008

Dosar nr: 574/2007

Petiția nr: 10.667 din data de 25.09.2007.

I .Petent: A I B , N I N , V B F

, Ș S. , procurori la parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, cu domiciliul ales la sediul parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, București.

II.2. Reclamat

Ministerul Public- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție- cu sediul în București, str. B.dul Libertății, nr. 14, sect.5.

Obiect:

Discriminarea petenților ca urmare a neincluserii categoriei profesionale din care fac parte, în majorările salariale pe anul 2007.

III. Procedura de citare.

Prin emiterea citației cu nr.16303 și 16304 din data de 21 11 2007, pentru data de 29.11.2007, au fost îndeplinite cerințele legale.

La termenul fixat nu s-au prezentat părțile.

IV. Susținerile părților

A. Petenții, A I B , N I N , V B F ,

, sesizează consiliul cu privire la următoarele aspecte:

1. OG nr. 10/2007 a prevăzut creșterea salariilor pe anul 2007 în trei etape: ianuarie, martie și octombrie.

2. Ca urmare a aplicării acestui act normativ, judecătorii și procurorii au fost excluși de la beneficiul dreptului de acordare a creșterii lor salariale, fiind singura categorie care nu a beneficiat de creșterea salariului în anul 2007.
3. Guvernul, prin alte două ordonanțe, a majorat, retroactiv, așa după cum cer și petenții, salariile personalului din cadrul Ministerului Afacerilor Externe și din cadrul Curții de Conturi.
4. Prin aceste măsuri a fost încălcat principiul egalității de tratament.
5. Discriminarea s-a produs între categoria profesională reprezentată de către petenți și judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție, procurorul general al României și adjuncții săi, judecătorii Curții Constituționale și ceilalți demnitari aleși sau numiți, funcționarii publici și salariații contractuali.

B. Ministerul Public- Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin adresa nr.13.313/25.10.2007, a precizat în punctul său de vedere:

1. Petenții nu fac parte din categoriile prevăzute de către OG nr.10/2007 și pentru care s-a prevăzut creșterea salarială.

2. Prevederile art. 2 alin 2 din OG nr. 137/2000 nu sunt aplicabile în cauza dedusă soluționării consiliului.

3. Acordarea unor creșteri salariale numai anumitor categorii profesionale nu constituie discriminare, pentru că nu reprezintă o „deosebire, excludere, restricție sau preferință efectuată pe baza unui criteriu...”.

4. Susținerile petenților sunt absurde și vădit nefondate motiv pentru care solicită respingerea petiției ca inadmisibilă.

C. Ministerul Justiției, prin adresa nr. 16.217/21.11.2007, a precizat următoarele:

1. Decizia de a nu se acorda indexări în anul 2007 magistraților s-a luat la nivelul Guvernului printr-un memorandum, sub motivarea că „în anul 2006, categoria magistraților a fost singura care a beneficiat de majorări substanțiale.

2. Indexarea reprezintă o măsură de creștere a veniturilor salariale pentru sectorul bugetar, cu scopul de a acoperi creșterea inflației pe o perioadă determinată.

V. În drept.

Având în vedere:

1. prevederile art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului potrivit căruia: „ *Toți oamenii sunt egali în fața legii și au dreptul fără deosebire la o protecție egală a legii. Toți oamenii au dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar încălca prezenta Declarație și împotriva oricărei provocări la o astfel de discriminare.*”

2. art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, forma republicată, constituie discriminare “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”;

Constituția României, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere naștere sau orice altă situație”.

Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 7 potrivit căruia: „Toți oamenii sunt egali în fața legii și au dreptul fără deosebire la o protecție egală a legii. Toți oamenii au dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar încălca prezenta Declarație și împotriva oricărei provocări la o astfel de discriminare.”

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„1. Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.

2. Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică pe baza oricărui dintre motivele menționate în paragraful 1.”

O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, prevede la:

art. 2 : Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), fata de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare.

Potrivit **art. 6 din O.G. nr. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, discriminarea unei persoane pentru motivul ca aparține unei anumite rase, naționalități, etniei, religii, categoriei sociale sau unei categorii defavorizate, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia, într-un raport de muncă și protecție socială, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, manifestată în următoarele domenii:

b) stabilirea și modificarea atribuțiilor de serviciu, locului de muncă sau a salariului;

În România, stat de drept, democratic și social, demnitatea omului, drepturile și libertățile omului reprezintă valori supreme și sunt garantate de lege. Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate, în special în exercitarea drepturilor economice, sociale și culturale (dreptul la muncă).

Pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, aceasta, trebuie să îndeplinească, cumulativ ,mai multe condiții :

1.Existența unui tratament diferențiat, manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile/identice).

Reglementarea juridică a atribuțiilor și a salarizării funcționarilor publici din structura administrației publice precum și a magistraților , reprezintă expresia aptitudinii legiuitorului de a reglementa situația drepturilor salariale ale acestora.

Aceeași aptitudine este recunoscută legiuitorului și în ceea ce privește nivelul și modalitatea de salarizare a celorlalte categorii socio profesionale din cadrul societății românești.

2.Existența unui criteriu de discriminare, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

În cauza dedusă soluționării, situația juridică a magistraților, fiind reglementată distinct față de celelalte categorii de personal , nu constituie, ea în sine, un criteriu care să aibe caracter discriminator.

3.Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelu scop să nu fie adecvate și necesare;

Diferența de salarizare, dintre funcționarii publici și celelalte categorii de personal, în raport de magistrați , nu are caracter arbitrar , fiind determinată pe baza unor criterii obiective, care nu au caracter discriminator. Din acest punct de vedere existența unor diferențieri în ceea ce privește nivelul diferit al salarizării funcționarilor publici, față de celelalte categorii de personal, reprezintă expresia manifestării necesității metodelor de atingere a scopului legitim al administrației publice precum și acela de participare la înfăptuirea justiției.

Neinclusiunea magistraților în cadrul personalului beneficiar al indexărilor salariale pe anul 2007, nu poate fi apreciată ca fiind o excludere a acestora, excludere cu caracter discriminator.

4.Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate , a unui drept recunoscut de lege;

Principiul egalității în drepturi presupune identitate de soluții numai pentru identitate de situații. În speță situația salarială a magistraților nu este și nu poate fi identică cu situația salarială a funcționarilor publici sau personalului contractual. Diferențierea rezultă din însăși atribuțiile specifice categoriilor respective. Existența nivelului diferit de salarizare , sau a acesului la anumite sporuri, recompense sau stimulente , între funcționarii publici/personalul contractual și magistrați nu este de natură să aducă atingere folosinței sau exercitării dreptului la un salariu egal pentru muncă egală.

Colegiul director constată că:

Indexarea diferită a salariilor funcționarilor publici în raport cu cea a magistraților, nu are caracter discriminator .

Diferențierea dintre funcționarii publici/personalul contractual și magistrați, în ceea ce privește nivelul și modalitatea de salarizare și de indexare a salariului , este justificată obiectiv, de modul diferit de implicare în înfăptuirea administrației publice centrale sau locale și a justiției.

În speță nu există un criteriu pe baza căruia să fi fost realizată discriminarea.

Ținând cont de motivele expuse mai sus, Colegiul Director constată că nu se întrunesc cumulativ elementele constitutive prevăzute de art. 2 alin.4 din O.G. nr.137/2000, pentru a ne afla în fața unei situații discriminatorii.

Având în vedere considerentele reținute de Colegiul Director, în temeiul art. 20 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Prevederile din OG nr.10/2007, referitoare la indexările salariale, nu au caracter discriminator conform O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.
2. Clasarea dosarului.
3. Prezenta hotărâre se va comunica în termen legal părților.

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal, potrivit Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC

DEZIDERIU GERGELY

HALLER ISTVAN

IONIȚĂ GHEORGHE

PANFILE ANAMARIA

TRUINEA ROXANA PAULA

Data redactării 30. 03. 2008

